

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 2

Vydána dne 31. ledna 1975

Cena

OBSAH:

4. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Východočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 88 (Turnov-město)
 5. Zásady k zajištění kontroly v národním hospodářství a ve státní správě, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 9. ledna 1975 č. 3
 6. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou a Dohodě o vědecké a technické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou
 7. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky a Protokolu mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou o úpravě platů mezi oběma zeměmi
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

4

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 16. ledna 1975

**o vyhlášení doplňovací volby do Východočeského krajského národního výboru
ve volebním obvodu č. 88 (Turnov-město)**

Předsednictvo České národní rady podle § 50 odst. 1 zákona ČNR č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhláší doplňovací volbu do Východočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 88 (Turnov-město) a stanoví den jejího konání na sobotu dne 15. března 1975.

Erban v. r.

5

ZÁSADY

**k zajištění kontroly v národním hospodářství a ve státní správě, schválené usnesením vlády
Československé socialistické republiky ze dne 9. ledna 1975 č. 3**

V dalším upevňování a rozvíjení socialistické společnosti a zabezpečování stále náročnějších úkolů rozvoje národního hospodářství a státní správy je základním činitelem zdokonalování plánovitého řízení na všech stupních.

Součástí plánovitého řízení je kontrola vykonávaná státními a hospodářskými orgány a organizacemi, pracujícími a jejich organizacemi. Zdokonalování kontroly patří k soustavnému úsilí o racionalizaci řízení a musí být záležitostí nejen všech řídicích orgánů, vedoucích pracovníků a kvalifikovaného aparátu, ale stále více věcí všech pracujících.

Zaměření kontroly jako součásti řízení vychází ze směrnic a usnesení Komunistické strany Československa a přispívá k jejich naplnění. Působí na společensko-politické a ekonomické stránky řízených procesů s cílem napomáhat realizaci hospodářské politiky strany v jednotlivých odvětvích národního hospodářství.

K obsahu aktivní úlohy kontroly patří nejen ochrana dosaženého stupně vývoje, ale především působení na další zdokonalování řízení a uspokojování potřeb společnosti. K zabezpečení kontroly jako součásti řídicí činnosti v národním hospodářství a ve státní správě se vydávají tyto zásady:

I. Základní ustanovení

1. Kontrola je důležitou společenskou činností, která zjišťuje ve všech fázích řízení, jak byly uložené úkoly splněny, a pomáhá k tomu, aby pro jejich plnění byly včas vytvářeny potřebné předpoklady. Běžná kontrola plnění uložených úkolů nebo provádění určité činnosti ovlivňuje jejich další průběh žádoucím směrem.

Vedoucí pracovníci na všech stupních řízení jsou proto povinni zabezpečit na svém úseku činnosti, v podřízených organizacích nebo útvech ucelený systém kontroly, vytvářet podmínky pro její provádění a využívat poznatků pro správné rozhodování.

2. Kontrola je vykonávána soustavně a včas, aby umožňovala účinně reagovat na nepříznivý vývoj a nedostatky, pohotově odstraňovat jejich příčiny, zabránit jejich opakování a výchovně působit na zvyšování vědomí odpovědnosti pracovníků za správné plnění úkolů.

3. Kontrola se provádí cílevědomě, plánovitě, koordinovaně a hospodárně a navazuje na výsledky dřívějších kontrolních akcí, aby si ověřila plnění opatření přijatých na jejich základě a vyvarovala se neúčelných nebo duplicitních zásahů.

Pracovníci provádějící kontrolu odpovídají za to, že jejich zjištění budou objektivní a příkazná a s nedostatky budou odhalovány i jejich příčiny a osoby odpovědné za jejich vznik nebo trvání. Tím vytvářejí předpoklady, aby byla provedena konkrétní a adresná opatření ke zjednání nápravy a aby při zjištění škodlivých následků, zejména újmy na společenských zájmech nebo vztazích, majetkových a jiných škod a ztrát byly uplatněny přiměřené kárné, hmotné nebo trestní důsledky vůči odpovědným osobám, popř. důsledky z odpovědnosti organizací. Při výkonu kontroly nepřehlíží ani klady v činnosti kontrolované organizace a jejich pracovníků, dbají o jejich vhodné využití.

4. Pracovníci provádějící kontrolu jsou povinni informovat stranické orgány v organizacích, ve kterých je kontrolní akce prováděna, a územní stranické orgány o jejím zaměření, o zjištěných nedostatcích, jejich příčinách a o jednání pracovníků, odpovědných za jejich vznik nebo trvání.

5. Pod vedením stranických orgánů a ve spolupráci s orgány Revolučního odborového hnutí je nutno zabezpečovat zvyšování účasti pracujících na provádění kontroly a rozvíjet formy jejich zapojování. Na zabezpečování těchto úkolů se podílejí též orgány Socialistického svazu mládeže a ostatních společenských organizací. Tak bude posilován zájem, aktivita a úsilí pracujících o optimální využívání prostředků pro rozvoj společnosti a národního hospodářství. Budou vychovávat k nesmiřitelnosti s nepořádky, nehospodárností, nekázní a neodpovědností. Přispěje se tím k dalšímu rozvíjení socialistické demokracie.

6. Orgán, který provedl prověrku nebo revizi, je povinen zanechat v kontrolované organizaci záznam o jejich výsledku.

**II. Povinnosti vedoucích pracovníků
při organizování a provádění kontroly**

7. Vedoucí pracovníci jsou povinni jako součást své řídicí práce zabezpečovat a provádět kontrolu plnění zákonů, nařízení vlády a jiných obecně závazných právních předpisů, směrnic a příkazů nad-

řízených orgánů, vnitřních norem organizace a svých příkazů a rozhodnutí.

8. Vedoucí orgánů a organizací jsou povinni vytvářet předpoklady pro řádně fungující systém kontroly a zajišťovat její soustavný výkon

- uvnitř organizační jednotky ve vztahu ke všem jejím složkám a útvarům,
- ve vztahu k nižším orgánům a podřízeným organizacím.

Tato kontrola je prováděna jako soustavná činnost, kterou vykonávají

- a) v rozsahu své pravomoci a odpovědnosti vedoucí pracovníci na jednotlivých stupních řízení podle zásady „kdo řídí — kontroluje“,
- b) odborné útvary,
- c) kontrolní útvary.

9. Vedoucí pracovníci vykonávají kontrolu v rámci své pravomoci osobně, využíváním informačních systémů a prostřednictvím odborných útvarů jim podřízených, vedoucí orgánů a organizací také odbornými útvary a kontrolními útvary. Provádění kontroly odbornými útvary a kontrolními útvary je však nezabývá odpovědností za zajištění včasného a správného provádění kontroly, zejména za využívání jejich výsledků při řízení.

10. Při provádění kontroly podle zásady „kdo řídí — kontroluje“ jsou vedoucí pracovníci povinni se osobně přesvědčovat též o správnosti svých příkazů a rozhodnutí; přitom zpravidla kontrolují stav plnění úkolů přímo na pracovištích a podle potřeby doplňují nebo upravují své příkazy tak, aby bylo zabezpečeno jejich správné plnění. O závažných překážkách, které vedoucí pracovník sám odstranit nemůže, neprodleně vyzoomí bezprostředně nadřízeného pracovníka, který je povinen zjednat nápravu.

11. Vedoucí pracovníci jsou povinni vytvářet v součinnosti s příslušnými orgány Komunistické strany Československa, Revolučního odborového hnutí a Socialistického svazu mládeže předpoklady pro aktivní účast pracujících na kontrole. Umožňují jim podle povahy věci účast na výkonu kontroly, v účelném rozsahu je seznamují s výsledky kontroly (např. projednáním zjištěných nedostatků a přijatých opatření k nápravě na schůzích, výrobních poradách apod.). Odpovědně posuzují a realizují jejich správné podněty k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin.

12. Vedoucí pracovníci vycházejí při provádění kontroly především z vlastních poznatků. Využívají při ní dále zejména

- a) údajů soustavy sociálně ekonomických, plánovacích a vědeckotechnických informací,
- b) vyžádaných zpráv, hlášení a rozborů o plnění uložených úkolů,

- c) návrhů, podnětů a stížností občanů a organizací, jakož i námětů na provedení kontroly, podaných jim pracujícími organizace,
- d) zjištění a poznatků kontrolního útvaru a příslušných odborných útvarů,
- e) zjištění vnějších kontrolních orgánů,
- f) zpráv a rozborů nadřízených orgánů, rozhodnutí a upozornění orgánů hospodářské arbitráže, prokuratury, soudů a orgánů Sboru národní bezpečnosti,
- g) poznatků a zkušeností odborových orgánů při uplatňování společenské kontroly, zejména z oblasti pracovněprávní, ochrany a bezpečnosti práce, závodního stravování apod.

Přihlížejí k zjištěním a závěrům, vyplývajícím z uplatňování práva kontroly stranické organizace, společenské kontroly Revolučního odborového hnutí a z kontrolní aktivity Socialistického svazu mládeže.

13. Vedoucí pracovníci jsou povinni poskytovat pracovníkům pověřeným kontrolou veškerou pomoc, zejména umožnit jim vstup do kontrolovaných objektů, v určených lhůtách jim předložit vyžádané písemnosti a jiné materiály, podávat požadované ústní i písemné informace o zjišťovaných skutečnostech — pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak —¹⁾ i vysvětlení svého osobního vztahu k příčinám zjištěných závad a projednat s nimi výsledky kontroly. Požadovanou součinnost jsou povinni zajistit i u podřízených pracovníků. Nesplnění těchto povinností se posuzuje jako porušení pracovní kázně.

14. Vedoucí pracovníci jsou povinni využívat výsledků kontroly zejména

- a) k neprodlenému a důslednému odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin. Pokud příčiny spočívají v nesprávné činnosti nadřízeného orgánu, sdělí to za účelem zjednání nápravy jeho vedoucímu vedoucí orgánu nebo organizace,
- b) k zlepšení řídicí činnosti v organizační jednotce i v podřízených organizacích,
- c) k bezodkladnému vyvozování důsledků z porušení pracovních povinností, včetně včasného uplatnění nároků na náhradu škod, za které podřízení pracovníci odpovídají,
- d) k soustavnému rozvíjení účinných forem aktivní účasti pracujících na kontrole činnosti organizační jednotky, zvláště na kontrole plnění opatření k nápravě.

III. Povinnosti odborných útvarů při provádění kontroly

15. Odborné útvary provádějí kontrolu

- a) ve vztahu k jim podřízeným organizačním složkám,

¹⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, a navazující předpisy.

- b) ve vztahu k útvarům organizace, popř. k útvarům organizace podřízené, jejichž činnost usměrňují metodicky nebo podle pokynu vedoucího pracovníka jim nadřízeného nebo vedoucího organizace,
- c) v rámci účasti na kontrolních akcích prováděných kontrolními útvarů.

Součástí kontrolní činnosti odborných útvarů je soustavná kontrola hospodaření, při níž jsou hodnoceny zejména výsledky docílené v porovnání s vynaloženými prostředky a správnost, věrohodnost a průkaznost sociálně ekonomických informací.

IV. Postavení a úloha kontrolních útvarů

16. Kontrolní útvary se zřizují podle rozsahu problematiky jako odbory nebo samostatná oddělení. Jsou podřízeny vedoucím organizačních jednotek.

17. Kontrolní útvary musí být kádrově vybaveny tak, aby mohly řádně plnit stanovené úkoly. Vedoucího kontrolního útvaru do funkce ustanovuje a jí zprůstňuje vedoucí organizační jednotky.

18. Kontrolní útvary

- a) organizují a provádějí tematické prověrky, revize, periodické revize hospodaření a operativní šetření,
- b) provádějí prověrky a revize v nezbytných případech vyžádané prokurátory nebo orgány Sboru národní bezpečnosti, popřípadě v dohodnutém rozsahu i prověrky a revize vyžádané jinými orgány od vedoucích organizačních jednotek,
- c) prošetřují stížnosti, jejichž vyřízením byly pověřeny; poznatků ze stížností využívají při přípravě kontrolních akcí,
- d) provádějí koordinaci kontrolní činnosti ve vztahu ke kontrolním útvarům podřízených orgánů a organizací i ve vztahu k jiným útvarům orgánu nebo organizace, kterým také poskytují metodickou pomoc,
- e) metodicky řídí činnost kontrolních útvarů podřízených orgánů a organizací, vyhodnocují výsledky jejich práce a organizují akce ke zvyšování kvalifikace kontrolních pracovníků,
- f) vyžadují na základě rozhodnutí vedoucího orgánu nebo organizace k výkonu kontroly součinnost pracovníků z jiných odborných útvarů orgánu nebo organizace,
- g) po dohodě s vedoucími pracovníky a v součinnosti s příslušnými orgány Komunistické strany Československa, Revolučního odborového hnutí a Socialistického svazu mládeže zapojují zejména na nižších článcích řízení do kontrolní činnosti i ostatní pracující organizace. Využívají jejich podnětů a zkušeností v přípravě, při vlastním výkonu kontrolních akcí a pře-

devším při realizaci a kontrole plnění opatření k nápravě.

19. Působnost a oprávnění kontrolních útvarů podrobněji upravují vnitřní předpisy, vydané vedoucím organizační jednotky.

Při výkonu kontroly postupují podle obecně závazných právních předpisů pro odbornou kontrolní činnost.

20. Kontrolní útvary pracují podle plánů, které schvalují vedoucí organizačních jednotek. Jim také předkládají svá zjištění a podklady pro návrh potřebných opatření k nápravě a k uplatnění odpovědnosti příslušných pracovníků, popřípadě i podřízených organizací.

21. Vedoucí organizačních jednotek hodnotí činnost kontrolních útvarů v rámci ročních rozborů hospodaření.

22. Kontrolní útvary spolupracují s orgány lidové kontroly při zajišťování vzájemné koordinace kontrolní činnosti, v dohodnutém rozsahu se zúčastňují jejich kontrolních akcí, využívají kontrol jimi prováděných při zaměřování své kontrolní činnosti a spolupracují při kontrole plnění opatření k nápravě, přijatých na základě výsledků jejich kontrol. Zejména úzce spolupracují se závodními komisemi lidové kontroly, které působí v příslušné organizaci, a poskytují jim metodickou pomoc.

23. V kontrolních útvarech se evidují, popřípadě uschovávají podle příslušných archivních předpisů protokoly, revizní zprávy a zápisy o kontrolních akcích provedených v organizačních jednotkách kontrolními a jinými odbornými útvary nadřízených orgánů a vnějšími kontrolními orgány, výsledné materiály z vlastních kontrolních akcí, popřípadě i z kontrolních akcí jiných útvarů organizace. Evidence a archivace kontrolních materiálů se využívá pro potřebu vedoucích organizačních jednotek, nadřízených orgánů a vnějších kontrolních orgánů.

V. Kontrolní činnost vnějších kontrolních orgánů

24. Vnější kontrolní orgány vykonávají kontrolu ve vztahu k orgánům a organizacím v zásadě bez ohledu na jejich resortní podřízenost

- a) jako svou základní činnost (například výbory lidové kontroly),
- b) jako součást svých úkolů při uskutečňování státní politiky v příslušné oblasti (například finanční orgány, cenové orgány apod.).

25. Zřízení vnějšího kontrolního orgánu, rozsah jeho kontrolní působnosti, práva i povinnosti stanoví zákon, popřípadě jiný obecně závazný právní předpis.

26. Vnější kontrolní orgány postupují při výkonu kontroly podle obecně závazných právních předpisů, upravujících metodiku kontrolní činnosti, pokud nejde o kontrolní činnost prováděnou podle zvláštních předpisů.

27. Vnější kontrolní orgány spolupracují při plnění svých úkolů navzájem i s jinými kontrolními orgány, podle potřeby jim pomáhají, vyměňují si s nimi kontrolní poznatky a zkušenosti a dbají o jejich využití ve své činnosti.

VI. Koordinace odborné kontrolní činnosti

28. Cílem koordinace odborné kontrolní činnosti je zabezpečovat, aby kontrolní systém jak ve státní správě, tak v národním hospodářství se jednotně a organizovaně zaměřoval na rozhodující otázky národního hospodářství a státní správy a tím účinně přispíval k ochraně zájmů socialistického státu, zejména k zabezpečování plánovitého uspokojování potřeb společnosti, k upevňování státní a pracovní disciplíny a k ochraně zájmů občanů. Dosažení tohoto cíle se uskutečňuje zásadně na základě dohody orgánů a organizací na koordinaci zúčastněných.

29. Zásady pro koordinaci odborné kontrolní činnosti, včetně pravidel konkrétního postupu, stanoví výbory lidové kontroly Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky v součinnosti s příslušnými ústředními orgány.

VII. Společná a závěrečná ustanovení

30. Vedoucí orgánů a organizací nebo pracovníci kontrolních útvarů a vnějších kontrolních orgánů, kteří vedou jednotlivé kontrolní akce, jsou povinni neprodleně oznamovat příslušnému prokurátorovi nebo orgánu Sboru národní bezpečnosti zjištěné skutečnosti nasvědčující podezření ze spáchaného trestného činu nebo přečinu; kontrolní pracovníci přitom postupují v souladu s obecně závaznými právními předpisy, platnými pro odbornou kontrolní činnost.

31. Tyto zásady jsou závazné pro federální ministerstva a ústřední orgány, orgány jimi řízené, výrobní hospodářské jednotky a ostatní státní hospodářské, rozpočtové a jiné organizace, řízené orgány Československé socialistické republiky.

32. Zrušují se

- Zásady plánování a koordinace kontrolní činnosti, schválené usnesením vlády ze dne 20. března 1964, č. 70/1964 Sb.,
- Zásady organizace kontrol v národním hospodářství, publikované v Úředním listě v částce 31/1959.

33. Zásady nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Štrougal v. r.

6

V Y H L Á S K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 25. října 1974

**o Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou
a Dohodě o vědecké a technické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Libyjskou arabskou republikou**

Dne 13. února 1974 byla v Praze podepsána Obchodní dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou, jejíž nedílnou část tvoří Protokol k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou a Dohodě o vědecké a technické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou.

Podle svého článku 12 vstoupila Obchodní dohoda a Protokol v platnost dnem 5. září 1974. Tímto dnem podle svého článku 9 vstoupila rovněž v platnost Dohoda o vědecké a technické spolupráci.

České znění Dohod a jejich příloh se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

O B C H O D N Í D O H O D A

mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Libyjské arabské republiky, přejíce si rozvíjet obchodní vztahy mezi oběma zeměmi na základě rovnosti a vzájemné výhodnosti, dohodly se takto:

Č l á n e k 1

Obě vlády budou všemožně rozvíjet a upevňovat obchodní vztahy mezi oběma zeměmi na zásadě rovnosti a vzájemné výhodnosti. Budou studovat a s největší dobrou vůlí rozhodovat o návrzích, které jedna z nich by předložila druhé k uvážení za účelem dosažení těsnějších obchodních vztahů.

Č l á n e k 2

⁽¹⁾ Každá smluvní strana poskytne druhé smluvní straně zacházení podle zásady nejvyšších výhod ve všech věcech, týkajících se obchodních vztahů mezi oběma zeměmi.

⁽²⁾ Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nebudou používat na poskytnutí nebo na pokračování:

- a) výhod, které poskytla nebo poskytne Libyjská arabská republika Federaci arabských republik a státům Tripolské deklarace a jiným arabským zemím a sousedním zemím;
- b) výhod vyplývajících z členství Československé socialistické republiky v Radě vzájemné hospodářské pomoci a výhod, které poskytla nebo poskytne Československá socialistická republika jiným socialistickým zemím a sousedním státům;
- c) výhod vyplývajících z jakékoliv celní unie nebo oblasti volného obchodu, jejíž členem je nebo se stane jedna ze smluvních stran.

Článek 3

Smluvní strany si poskytnou veškerou podporu za účelem zvýšení objemu obchodu mezi oběma zeměmi.

Článek 4

[1] Československá smluvní strana souhlasí s nákupem libyjské ropy na základě mezinárodních cen a podmínek pro dodávky surové ropy a v množství, které bude dohodnuto smluvními stranami. Libyjská smluvní strana poskytne požadovaná množství podle svých možností.

[2] Československá smluvní strana souhlasí v případě, že československé organizace budou realizovat průmyslové nebo jiné projekty nebo skuteční dovozy do Libyjské arabské republiky — že libyjská smluvní strana by zaplatila veškeré nebo část nákladů těchto projektů nebo dovozů v množstvích libyjské surové ropy, které obě smluvní strany dohodnou za podmínek stanovených v předcházejícím odstavci.

Článek 5

Dovozy a vývozy zboží a poskytování služeb podle této dohody se budou uskutečňovat na základě kontraktů, které budou uzavřeny mezi osobami, podniky a organizacemi zmocněnými prováděním zahraničního obchodu v jejich příslušných zemích podle platných zákonů a předpisů v obou zemích.

Článek 6

Ustanovení této dohody nebudou omezovat právo smluvní strany přijmout nebo provést opatření týkající se ochrany:

- a) bezpečnosti, a
- b) veřejného zdraví nebo předběžné ochrany před chorobami a cizopasníky u zvířat a rostlin.

Článek 7

Za účelem podpory obchodu mezi oběma zeměmi smluvní strany umožní účast svých organizací a podniků na obchodních veletrzích a obchodních výstavách, které se budou konat na jejich příslušném území.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej Barčák v. r.

Článek 8

Každá ze smluvních stran osvobodí od celních a ostatních poplatků:

- a) vzorky zboží a materiály, potřebné pro propagační účely a nemající obchodní hodnoty;
- b) materiály a zařízení pro montáž a instalaci dovezené pro tyto účely za podmínek jejich zpětného vývozu;
- c) materiály pro zkoušky a výzkum a údržbu za podmínek jejich zpětného vývozu.

Článek 9

Platy vyplývající z plnění této dohody budou prováděny ve volně směnitelné měně podle platných zákonů a předpisů.

Článek 10

Za účelem dozoru nad plněním této dohody a za účelem podpory rozvoje obchodu mezi oběma zeměmi bude zřízena smíšená komise složená ze zástupců obou smluvních stran.

Za tím účelem se bude smíšená komise scházet na žádost jedné ze smluvních stran v době a v místě, které budou vzájemně dohodnuty.

Článek 11

Ustanovení této dohody budou i nadále platit na všechny obchodní transakce sjednané během platnosti této dohody, avšak které nebyly plně splněny k datu jejího ukončení.

Článek 12

Tato dohoda vstoupí v platnost datem výměny nót potvrzujících její schválení v souladu s ústavními předpisy každé smluvní strany.

Tato dohoda bude platit po období pěti let a bude automaticky obnovována vždy na totéž období, pokud jedna ze smluvních stran nevyjádří písemně své přání pozměnit nebo ukončit ji šest měsíců před jejím ukončením platnosti.

Vyhotoveno a podepsáno v Praze dne 13. února 1974 ve dvou originálech, každý v českém, arabském a anglickém jazyce, přičemž anglický text je rozhodující pro výklad této dohody.

Za vládu

Libyjské arabské republiky:

Abu Baker Ali Elsherif v. r.

P R O T O K O L

**k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou
a Libyjskou arabskou republikou**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Libyjské arabské republiky, přejíce si rozvíjet a podporovat hospodářskou spolupráci mezi oběma zeměmi ku vzájemnému prospěchu, dohodly se takto:

Č l á n e k 1

[¹] Vláda Československé socialistické republiky umožní svým příslušným obchodním organizacím vyvážet a vláda Libyjské arabské republiky umožní svým příslušným organizacím dovážet průmyslové zařízení a stroje pro realizaci projektů podle rozvojového programu Libyjské arabské republiky. Připojená indikativní listina projektů tvoří nedílnou část tohoto Protokolu.

[²] V souvislosti s těmito dodávkami československé organizace poskytnou potřebnou technickou pomoc a služby, jako průzkumné práce a studie, projekty, instalační a montážní práce, služby československých odborníků, výcvik libyjských expertů atd. podle dohody mezi organizacemi obou zemí.

[³] Na druhé straně vláda Československé socialistické republiky umožní svým příslušným obchodním organizacím nakoupit v Libyjské arabské republice a vláda Libyjské arabské republiky umožní svým příslušným organizacím prodat do Československé socialistické republiky přibližně 500 000 až 1 000 000 tun surové ropy ročně během období 1975/1985.

Č l á n e k 2

[¹] Dodávky průmyslového zařízení, strojů, technické pomoci a služeb pro projekty z Československé socialistické republiky do Libyjské arabské republiky a dodávky surové ropy z Libyjské arab-

ské republiky podle tohoto Protokolu budou uskutečňovány na základě obchodních kontraktů uzavíraných mezi osobami, podniky a organizacemi oprávněnými provozovat zahraniční obchod ve svých příslušných zemích.

[²] Rozumí se, že ustanovení Obchodní dohody mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou, podepsané dne 13. února 1974 v Praze, budou používána na obchodní transakce podle tohoto Protokolu, pokud v něm není nic jiného stanoveno.

Č l á n e k 3

Ceny průmyslových zařízení a strojů pro realizaci projektů, uzavřených v souladu s tímto Protokolem, jakož i ceny surové ropy budou dohodnuty mezi příslušnými organizacemi obou zemí na základě cen platných na světových trzích pro podobné zboží.

Č l á n e k 4

Ostatní podrobnější obchodní, finanční, technické a jiné podmínky vyžadované pro náležité plnění tohoto Protokolu mohou být dohodnuty mezi smluvními stranami, bude-li to třeba.

Č l á n e k 5

Tento Protokol tvoří nedílnou část Obchodní dohody mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou, podepsané v Praze dne 13. února 1974.

Vyhotoveno a podepsáno v Praze dne 13. února 1974 ve dvou originálech, každý v českém, arabském a anglickém jazyce, přičemž anglický text je rozhodující pro výklad tohoto Protokolu.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej **Barčák** v. r.

Za vládu
Libyjské arabské republiky:

Abu Baker Ali **Elsherif** v. r.

INDIKATIVNÍ LISTINA PROJEKTŮ

1. Výstavba železářny a ocelárny
2. Komplexní geologický průzkum nerostného bohatství včetně projektů a výstavby těžebních závodů a závodů na úpravu a zpracování nerostů
3. Rozšíření sklárny na výrobu stavebního skla
4. Průzkum a využití keramických surovin a výroba keramického zboží, cementárny, cihelny a výroba stavebních komponentů
5. Výstavba výcvikových středisek pro technický personál včetně mobilních zařízení
6. Tepelné elektrárny
7. Dieselagregáty
8. Diesel-lokomotivy a elektrické lokomotivy
9. Nákladní automobily
10. Závody na výrobu nákladních automobilů
11. Závody na výrobu jízdních kol a motocyklů
12. Závody na výrobu obuvi
13. Přádely a tkalcovny
14. Obilní mlýny
15. Dodávky komponentů a základních materiálů jako stavební ocel, žezivo atd.

Změny a doplnění tohoto seznamu mohou být dohodnuty mezi oběma smluvními stranami.

Obě smluvní strany se dohodly, že se v nejbližší době sejdou experti obou zemí za účelem technického vyjasnění výše uvedených projektů a jejich uskutečnění v zájmu obou zemí.

DOHODA

o vědecké a technické spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Libyjskou arabskou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Libyjské arabské republiky (dále uváděny jako „smluvní strany“), přejíce si dále posilovat přátelské vztahy a podporovat hospodářské styky mezi oběma zeměmi a usilující za tím účelem o podporu rozvoje vzájemné vědecké a technické spolupráce, dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou spolupracovat ve vědeckých a technických záležitostech k jejich vzájemnému prospěchu s cílem co nejúčinnějšího využití posledních poznatků vědy a techniky pro hospodářský rozvoj obou zemí.

Článek 2

Spolupráce mezi smluvními stranami uvedená v článku 1 této dohody bude zejména zahrnovat:

- a) služby odborníků daných k dispozici za účelem poskytování rad a pomoci ve všech věcech týkajících se vědy a technologie;
- b) usnadnění praktického a teoretického výcviku státních příslušníků jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany;
- c) zahrnovat jiné formy spolupráce než ty, které jsou uvedeny v odstavcích a) a b) tohoto článku, na kterých se smluvní strany mohou dohodnout.

Článek 3

Každá smluvní strana bude poskytovat státním příslušníkům druhé smluvní strany na svém území veškerou podporu potřebnou k úspěšnému plnění jejich úkolů, které budou vykonávat podle této dohody.

Článek 4

Státní příslušníci každé smluvní strany, plnící své úkoly na území druhé smluvní strany podle této dohody, budou požívat zacházení neméně výhodné než to, které je poskytováno státním příslušníkům kterékoliv třetí země s výjimkou výhod, poskytovaných Libyjskou arabskou republikou státním příslušníkům arabských zemí a výhod poskytovaných Československou socialistickou republikou státním příslušníkům členských zemí Rady vzájemné hospodářské pomoci.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej **Barčák** v. r.

Článek 5

(1) Smluvní strany se mohou, jestliže to budou pokládat za vhodné, dohodnout o rozsahu vědecké a technické spolupráce, která bude uskutečňována podle této dohody.

(2) Smluvní strany však pověří své příslušné organizace prováděním této dohody. Rozsah práce odborníků a poradců, jejich odměny a ostatní pracovní podmínky budou v každém jednotlivém případě sjednány mezi příslušnými organizacemi obou smluvních stran.

Článek 6

Všechny osoby plnící své povinnosti na území druhé smluvní strany podle této dohody se budou ve své činnosti řídit podmínkami stanovenými pro plnění jejich úkolů a zdrží se jakéhokoli zasahování do jiných záležitostí.

Článek 7

Každá smluvní strana se zavazuje, že zvláštní znalosti získané v rámci plnění této dohody neproradí třetí straně bez souhlasu smluvní strany.

Článek 8

Smluvní strany se budou na žádost kterékoli z nich radit o kterékoli věci týkající se provádění této dohody.

Článek 9

(1) Tato dohoda vstoupí v platnost datem výměny nót potvrzujících její schválení v souladu s ústavními předpisy každé smluvní strany. Tato dohoda bude platit po období tří let a bude obnovována automaticky vždy na stejné období, pokud jedna ze smluvních stran nevyjádří své přání písemně pozměnit nebo ukončit ji šest měsíců před jejím ukončením platnosti.

(2) V případě ukončení této dohody obě smluvní strany se ještě před jejím ukončením dohodnou na způsobu likvidace akcí započatých podle této dohody, které by zůstaly nesplněny ke dni ukončení této dohody.

Vyhotoveno a podepsáno v Praze dne 13. února 1974 ve dvou originálech, každý v českém, arabském a anglickém jazyce, přičemž anglický text je rozhodující pro výklad této Dohody.

Za vládu

Libyjské arabské republiky:

Abu Baker Ali **Elsherif** v. r.

Předseda vládní delegace
Československé socialistické republiky

V Praze dne 13. února 1974

Excellence,

v průběhu rozhovorů, které byly zakončeny dnes podepsáním Dohody mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou o vědecké a technické spolupráci, libyjská strana projevila zájem o vyslání československých odborníků pro obory:

strojního inženýrství, metalurgie a zdravotnictví do Libyjské arabské republiky.

Československá strana po zvážení svých možností souhlasila s vysláním deseti zubních odborníků, z toho pět lékařů a pět techniků, kompletní skupiny lékařských odborníků pro provoz kobaltové bomby a dvacet odborníků pro různá odvětví národního hospodářství.

Dále budou vyslány z Československé socialistické republiky do Libyjské arabské republiky další skupiny odborníků za účelem provedení průzkumu a studie dalších možností spolupráce v této oblasti.

Byl bych Vám povděčen, kdybyste mi mohl potvrdit příjem tohoto dopisu.

Používám této příležitosti, abych Vám znovu vyjádřil, Excellence, ujištění o své nejhlubší úctě.

Ing. Andrej Barčák

Předsedovi vládní delegace
Libyjské arabské republiky
Praha

Předseda vládní delegace
Libyjské arabské republiky

V Praze dne 13. února 1974

Excellence,

mám čest potvrdit příjem Vašeho dopisu z dnešního dne tohoto znění:

„v průběhu rozhovorů, které byly zakončeny dnes podepsáním Dohody mezi Československou socialistickou republikou a Libyjskou arabskou republikou o vědecké a technické spolupráci, libyjská strana projevila zájem o vyslání československých odborníků pro obory: strojního inženýrství, metalurgie a zdravotnictví do Libyjské arabské republiky.

Československá strana po zvážení svých možností souhlasila s vysláním deseti zubních odborníků, z toho pět lékařů a pět techniků, kompletní skupiny lékařských odborníků pro provoz kobaltové bomby a dvacet odborníků pro různá odvětví národního hospodářství.

Dále budou vyslány z Československé socialistické republiky do Libyjské arabské republiky další skupiny odborníků za účelem provedení průzkumu a studie dalších možností spolupráce v této oblasti.

Byl bych Vám povděčen, kdybyste mi mohl potvrdit příjem tohoto dopisu.“

Používám této příležitosti, abych Vám znovu vyjádřil, Excellence, ujištění o své nejhlubší úctě.

Abu Baker Ali Elsherif

Předsedovi vládní delegace
Československé socialistické republiky
Praha

7

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 18. listopadu 1974

**o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Tuniské republiky
a Protokolu mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou
o úpravě platů mezi oběma zeměmi**

Dne 3. října 1973 byly v Praze podepsány Dlouhodobá obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky a Protokol mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou o úpravě platů mezi oběma zeměmi.

Podle svého článku 12 vstoupila Dlouhodobá obchodní dohoda v platnost dnem 19. dubna 1974. Tímto dnem podle svého článku 6 vstoupil rovněž v platnost Protokol o úpravě platů mezi oběma zeměmi.

České překlady obou smluvních dokumentů se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DLOUHODOBÁ OBCHODNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Tuniské republiky, vedeny přáním podpořit hospodářskou spolupráci a rozvíjet obchodní styky mezi oběma zeměmi na základě zásad rovnosti a vzájemných výhod, dohodly se takto:

Článek 1

Obě smluvní strany si vzájemně poskytují zacházení podle zásady nejvyšších výhod v souladu s ustanoveními Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT).

Článek 2

Ustanovení předchozího článku, týkající se zacházení podle zásad nejvyšších výhod, se nevztahuje:

- na výhody, které jedna ze smluvních stran poskytuje nebo poskytne sousedním zemím vzhledem k usnadnění pohraničního styku,

- na výhody vyplývající z nynější nebo budoucí příslušnosti jedné ze smluvních stran k celní unii nebo oblastí volného obchodu,
- na výhody, které Tuniská republika poskytuje nebo poskytne jedné nebo více zemím arabského Maghrebu,
- na výhody, které Československá socialistická republika poskytuje nebo poskytne jednomu nebo více členským státům Rady vzájemné hospodářské pomoci (RVHP).

Článek 3

S loděmi, jejich posádkami a náklady každé ze smluvních stran bude zacházeno v přístavech nebo ve vnitrozemských mořských a teritoriálních vodách země druhé smluvní strany jako s loděmi, posádkami a náklady země požívající zacházení podle zásady nejvyšších výhod.

Tato ustanovení se nevztahují na národní kaboťáž, na rybolov a remorkáž v teritoriálních vodách obou smluvních stran.

Smluvní strany se zavazují, že budou považovat za platné všechny loďní dokumenty vydané nebo schválené příslušnými úřady druhé smluvní strany a týkající se národní vlajky, měření tonáže, totožnosti posádky a jiných věcí vztahujících se k lodím a nákladům.

Článek 4

Každá smluvní strana zabezpečí pokud možno volný přístup na trh své vlastní země pro zboží pocházející ze země druhé smluvní strany.

Výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude uskutečňovat za podmínek liberalizace stanovených jejich příslušnými vnitřními ustanoveními.

Článek 5

Za účelem usnadnění rozvoje vzájemné obchodní výměny je zboží obou zemí, které je zvláště zajímavé pro smluvní strany, specifikováno v seznamech „A“ a „B“, připojených k této dohodě. Tyto seznamy mají indikativní charakter.

Článek 6

Platy za zboží a služby uskutečňované v rámci této dohody budou prováděny podle Protokolu o úpravě platů mezi oběma zeměmi, podepsaného v Praze dne 3. října 1973.

Článek 7

Dovoz a vývoz zboží podle této dohody se bude provádět podle podmínek kontraktů uzavíraných mezi československými organizacemi zahraničního obchodu jakožto nezávislými právníckými osobami nebo jinými československými nezávislými právníckými osobami, oprávněnými podle československých předpisů provozovat zahraniční obchod na jedné straně a tuniskými fyzickými nebo právníckými osobami na druhé straně.

Článek 8

Obě smluvní strany povolí dovoz a vývoz níže uvedených předmětů beze cla, bez daní a jiných dávek stejné povahy, které však nemají charakter poplatků za poskytnuté služby, jako:

- vzorků a propagačního materiálu, které budou potřebné pro získávání objednávek a pro propagaci a nebudou určeny k prodeji,
- předmětů dovezených k výměně, jestliže předměty, které se mají vyměnit, se vrátí,
- předmětů a zboží určeného pro veletrhy a stále nebo dočasné výstavy za podmínky, že budou vyvezeny zpět,

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Josef Kocí v. r.

- označených obalů dovezených k naplnění, jakož i obalů, které obsahují dovážené předměty a musí se vrátit do skončení dohodnutého období.

Článek 9

Za účelem podpory dalšího rozvoje obchodních styků mezi oběma zeměmi poskytne jedna ze smluvních stran druhé smluvní straně výhody potřebné pro účast na veletrzích a pro organizaci obchodních výstav.

Článek 10

Zřizuje se smíšená komise složená ze zástupců obou vlád, která bude pověřena dohledem nad řádným prováděním této dohody.

Tato komise se seje na žádost jedné nebo druhé smluvní strany.

Datum a místo schůzky budou předmětem dohody obou stran.

Komise bude moci upravovat listiny zboží připojené k této dohodě a bude předkládat oběma vládám návrhy opatření ke zlepšení hospodářských a obchodních styků mezi oběma zeměmi.

Článek 11

Při skončení platnosti této dohody budou její ustanovení platit i nadále pro všechny kontrakty uzavřené v době její platnosti a ke dni skončení její platnosti nesplněné.

Článek 12

Tato dohoda bude předložena ke schválení příslušným úřadům v souladu s ústavními předpisy platnými v každé z obou zemí. Vstoupí v platnost v den výměny schvalovacích dokumentů s účinností od 1. ledna 1974.

Článek 13

Tato dohoda se uzavírá na období od 1. ledna 1974 do 31. prosince 1976. Bude mlčky prodlužována z roku na rok pro nové období jednoho roku, pokud ji jedna nebo druhá smluvní strana písemně nevypraví tři měsíce před skončením příslušného roku.

Článek 14

Tato dohoda ruší a nahrazuje Obchodní dohodu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky podepsanou v Tunisu dne 13. února 1969.

Sepsáno v Praze dne 3. října 1973 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Tuniské republiky:

Moncef Jaafar v. r.

LISTINA „A“

Tuniské výrobky pro vývoz do Československa

— Datle	— Rtuť
— Agrumy	— Různé důlní výrobky
— Mandle	— Korek a výrobky z korku
— Meruňková jádra	— Vonné oleje
— Sušená zelenina	— Výrobky uměleckých řemesel
— Olivový olej	— Výrobky z umělých hmot
— Víno	— Baterie
— Koření a semena	— Metalurgické fosfáty
— Solená střívká	— Sanitní keramika (výlevky, umyvadla atd.)
— Potravinářské konzervy	— Plechové sudy a barely
— Jiné potravinářské produkty	— Kůže a kožky
— Mořské houby	— Pneumatiky
— Přírodní fosfáty	— Látky a textilní výrobky
— Superfosfáty a triplefosfáty	— Elektrody
— Kyselina fosforečná	— Veletržní kontingent
— Olovo a výrobky z olova	— Různé
— Železná ruda	

LISTINA „B“

Československé výrobky pro vývoz do Tuniska

— Různé potravinářské výrobky	— Větruvzdorné a petrolejové lampy
— Chmel	— Porcelán a užitková kamenina
— Slad	— Tiskařské stroje
— Pivo	— Elektromateriál
— Cukr	— Těžká strojírenská zařízení
— Máslo a sýry	— Ocelové konstrukce
— Jateční zvířata (hovězí a skopový dobytek)	— Čerpací stanice a úpravní vod
— Dříví (včetně impregnovaných sloupů)	— Různé stroje a zařízení včetně dieselmotorů, vyjma vyráběných v Tunisku, a náhradní díly
— Zápalky	— Vědecké přístroje včetně optických a měřících přístrojů, foto- a kinopřístrojů
— Papír (včetně rotačního)	— Radiopřijímače, televizory, magnetofony a náhradní díly
— Židle z ohýbaného dřeva	— Stavební, silniční a důlní stroje
— Sanitní keramika (vany)	— Obráběcí stroje
— Chemické výrobky a různé farmaceutické výrobky	— Stroje pro textilní, obuvnický a kožedělný průmysl
— Suroviny a technické tkaniny pro obuvnický průmysl	— Žárovzdorné výrobky
— Různý textil	— Cement
— Příze bavlněná, z umělého vlákna a umělého hedvábí a nitě	— Dopravní prostředky a náhradní díly
— Sportovní potřeby a hračky	— Zemědělské stroje a nářadí a náhradní díly
— Sportovní a lovecké zbraně	— Jízdní kola a motocykly a náhradní díly
— Ploché, tabulové a zrcadlové sklo	— Sportovní letadla a náhradní díly
— Osvětlovací, laboratorní, technické a stolní sklo	— Vagóny a jejich součásti
— Jablonecká bižuterie, drahokamy přírodní a syntetické, imitace drahokamů, skleněné knoflíky a achát, bižuterie atd.	— Pneumatiky a vzdušnice
— Metalurgické výrobky, plechy, trubky, spojovací součástky, sítě tkané a pletené a výrobky z drátu	— Výrobky z technické gumy
— Železářské zboží, šrouby do dřeva, čalounické a obuvnické hřebíky — pokud nejsou vyráběny v Tunisku	— Gumové dopravní pásy
— Přístroje a potřeby pro domácnost smaltované či nikoli (zvláště masořezky)	— Jehly a špendlíky, krejčovské potřeby a knoflíky
	— Kancelářské a školní potřeby
	— Glukóza pro cukrářství
	— Veletržní kontingent
	— Různé

P R O T O K O L

mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou
o úpravě platů mezi oběma zeměmi

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Tuniské republiky se dohodly za účelem přechodu od 1. ledna 1974 z nynějšího clearingového platebního systému mezi oběma zeměmi na platební systém ve volně směnitelných měnách takto:

Č l á n e k 1

Platnost Platební dohody mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou, podepsané dne 13. února 1969, končí dne 31. prosince 1973.

Od 1. ledna 1974 se budou platy mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou uskutečňovat ve směnitelných měnách v souladu s devizovými předpisy platnými v obou zemích.

Č l á n e k 2

Účty uvedené v článku 1 Platební dohody ze dne 13. února 1969 budou uzavřeny ke dni 31. prosince 1973 a zůstatek těchto účtů bude převeden na likvidační účet, který bude otevřen v knihách Československé obchodní banky, a. s., jednající za vládu Československé socialistické republiky, a Ústřední tuniské banky, jednající za vládu Tuniské republiky.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Josef Kočí v. r.

Č l á n e k 3

Až do úplného zaplacení bude zůstatek zjištěný podle článku 2 tohoto protokolu vyrovnáván v roce 1974 platy za vývozy z dlužnické země.

V případě, že zůstatek nebude vyrovnán do 31. prosince 1974, bude zaplacen v měně třetího státu nebo jiným platebním prostředkem, dohodnutým mezi oběma bankami.

Č l á n e k 4

V případě změny zlatého obsahu US dolaru, který činí v současné době 0,736662 gramu ryzího zlata, bude zůstatek likvidačního účtu uvedeného v článku 2 tohoto protokolu, zjištěný ke dni změny zlatého obsahu, upraven tak, aby zachoval svou předcházející hodnotu vyjádřenou ve zlatě.

Č l á n e k 5

Československá obchodní banka, a. s., a Ústřední tuniská banka se pověřují provedením tohoto protokolu.

Č l á n e k 6

Tento protokol bude předložen ke schválení příslušným úřadům v souladu s ústavními předpisy platnými v každé z obou zemí. Vstoupí v platnost v den výměny schvalovacích dokumentů s účinností od 1. ledna 1974.

Sepsáno v Praze dne 3. října 1973 ve dvou původních vyhotoveních ve francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Tuniské republiky:

Moncef Jaáfar v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 4. listopadu 1974 **rozkaz č. 39 — Odměňování učitelů — občanských pracovníků praporčických a důstojnických škol Sboru národní bezpečnosti v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra.**

Rozkaz nabyl účinnosti dnem 4. listopadu 1974. Lze do něj nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 15. listopadu 1974 **rozkaz č. 41 — změny v odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra.**

Rozkaz nabyl účinnosti dnem 15. listopadu 1974. Lze do něj nahlédnout ve federálním ministerstvu vnitra.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **směrnici** ze dne 28. prosince 1974 čj. 34 135/74-260, **kteou se mění a doplňuje směrnice pro výcvik žáků a učňů zemědělských a lesnických škol a zemědělských a lesnických odborných učilišť ve svařování** ze dne 25. července 1972 čj. 18 323/73-23.

Směrnice upravuje zejména činnost zkušební komise při organizaci a průběhu kvalifikačních zkoušek ze svařování, které vykonávají žáci a učni na zemědělských a lesnických školách a zemědělských a lesnických odborných učilištích.

Směrnice nabývá účinnosti dnem 1. února 1975; je uveřejněna ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit č. 1/1975 a lze do ní nahlédnout ve všech školách, odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.